

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

91. Tetradius in iubilæo duas hebdomadas durante ieiunat in priore harum nihil cogitans, aut etiam sciens de iubilæo: in altera dein hebdomade reliqua requisita ad iubilæum præstat; & licet iam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

de immunit. Eccles. c. 2. n. 24. omnes consue-
tudes trahendi Clericos etiam in causis ci-
uilibus ad Magistratum Laicum à Tridenti-
no & alijs iuribus reprobatas esse, nisi con-
sensum & tolerantiam approbatiuam Summi
Pontificis sibi habeant adiunctam. Ad 2. Ra-
tionem Sacramenti impertinenter hîc addu-
ci, cum non pauci absque vlllo sacro Ordine
gaudeant immunitate Ecclesiasticâ; sunt eti-
am, qui nec in Episcopatu, nec in Diaconatu
& maximè Subdiaconatu Sacramentū agno-
scant, nemo tamen idcirco Subdiaconum po-
testati Sæcularium subijciet. Cæterum etiam
Minores quatuor Ordines scil. Acolythi, Ex-
orcistæ, Lectoris, & Ostiarij esse Sacramen-
ta, cōmuniō sententia docet apud S. Thom.
3. part 9. 22. art. 2. Card. Bellarm. de Sac. Or-
dinis. c. 6. 7. & 8. Layman l. 5. Tr. 9. c. 4. circa
finem, & alios. Non obstat, varietatem fuisse
in Ecclesia in prædictorum Ordinum enume-
ratione. Nam factum est hoc, quia non satis
explorata erat eorū institutio, semper tamen
ab initio Ecclesiæ non solùm officia horum
Ordinum, sed etiam eorum nomina cognita
fuerunt, vt expressè testatur Tridentinum sess.
23. c. 2. indicans, à Christo Domino institu-
tionem illorum dimanasse, tametsi non fuerit
eorumdem distinctio cognita.

XCI. Tetradius in Iubilæo anni 1656. à die 22.
Octob. vsq; ad 19. Nouemb. ieiunauit in perui-
gilio

SS. Apo

SS. Apostolorum Simonis & Iudæ, quod erat intrā prædictum jubilæi tempus, nihil tamen de eodens lucrando tunc cogitavit; & licet cætera requisita sedulo postea peregerit, jeiunium tamen non iteravit. *Quæritur.* An prius jeiunium specialiter non intentum pro jubilæo valuerit ad idem lucrandum?

Videtur, non valuisse. Ita Suarez. *to. 4. in 3. part. disp. 52. s. 6.* Layman *l. 5. tr. 7. c. 6. dub. 2.* Palao *tr. 24. de Indulg. disp. vnica. pu. 9. n. 8.* & plures alij, talem saltem intentionem virtua-lem requirentes, quæ ex formali præcedenti perseveret. Probat. Tum quia Indulgentiarum actus est iurisdictionis voluntariæ, non coactivæ. Ergo exerceri non potest, nisi involentes. Tum quia est quædam donatio, ut probat Layman *l. cit. c. 2. n. 6. ex l. 2. ff. de officio Procons. iunctâ glossâ V. Contentiosam.* Tum quia aliàs lucraretur aliquis Indulgentias, etiamsi nesciret, has se habere, & lucrari posse, modò requisitum opus præstaret. Tum denique quia Tetradij ieiuniū aliunde etiam fuit debitum, nempe ex præcepto Ecclesiastico, ad cuius impletionem quoque fuit directum.

Resp. Valuisse prædictum ieiunium ad lucrandum Iubilæum, etiamsi Tetradius nihil de hoc cogitârit, aut etiam esse Iubilæum sciverit, dum ieiunebat. Ita Salas *Dis. 17. de leg. 6. s. Card. Lugo Tomo de Pœnit. D. 27. num. 8011*

Dicastillo *ibid.* *tr.* 9. *D.* 22. *num.* 173. & plures apud hos relati. Ratio est. Tū quia regulariter quilibet Christianus efficiendo opus bonū vult, vt sibi illud profit, quantum potest, eo ipso quod id faciat, vt profit. Tum quia non est credibile, Summū Pontificem in lucrante Indulgentias requirere intentionem actualē saltem virtualiter deinde permanentem, cum hoc natura Indulgentiæ nō postulet; quippe saepe Papa concedit Indulgentias moribundo sensibus destituto, item præsentibus Sacro suo in Basilica dicto, licet istud non omnes audiant, vel sciant; nec verba Bullæ aut concessionis id sonent; solū enim dicitur, lucraturum Indulgentias, qui tali tempore id fecerit, quod absque actuali intentione fieri potest.

*Ad 1. & 2. in contrarium dicimus, Tetradium velle & acceptare Indulgentias concessas virtualiter, non vi & virtute intentionis formaliter seu actualiter habitæ, qualem requirunt Aduersarij, sed vi ipsius operis, nempe ieiunij, dum istud ritè peractum prodesse sibi cupit, quantum potest, adeoque etiam ad lucrandas Indulgentias; esto, nullam aliam de his habeat vel habuerit intentionem. Ad 3. Concedimus hanc sequelam ex dictis. Ad 4. Posse actu vno satisfieri pluribus obligationibus, vt ex communi tradit Bonacina *To.* 2. *fol.* 63. *n.* 6. modò Tetradius nō habuerit intentionem,*

tionem, non lucrandi, vti in casu supponimus.

XCII. *Theophanes Studiosus valdè afficitur erga certam Religionem, quam idcirco finitis humanioribus studijs se vouet ingressurum, idque re ipsa præstat. Sed mox ex eadem egreditur solâ animi leuitate nullâ rationabili causâ ductus, cum aliàs sacrum Ordinem minimè sibi incommodum fuisset expertus. Nunc de regressu suâque obligatione sollicitus narrat hæc suo Confessario scire cupiens, quid porro faciendum. Queritur. Vtrum Theophanes satisfecerit voto suo per solum suum ingressum?*

Videtur non satisfecisse, sed mortaliter peccasse. Ita Caiet. in 22. quest. vlt. art. 4. dub. 3. Suarez Tom. 3. de Religione. l. 4. c. 3. n. 11. & 12. Layman l. 4. tr. 5. c. 6. n. 12. Palao tr. 16. D. 1. pun. 4. n. 3. & plures alij. Nam qui Religionem vouit, censetur se ad id saltem obligare, quod alij sine voto ingredientes præstare tenentur. Atqui tales debent perseuerare, si nullam rationabilem causam recedendi habeant, alioquin venialiter delinquent. Ergo vouens Religionem vi voti obligatur ad perseuerandum. Ergo peccat contra votum, adeoque mortaliter, si absque iusta causa huic obligationi non satisfaciat.

Resp. Theophanem satisfecisse voto, sincero animo ingrediendo, etiam si postea ex libitu egressus fuerit. Ita Nauarr. l. 3. consil. Tis-